

موسای ابراهیم چگونه خواهد بود؟

تولید مجموعه عظیم دینی، تاریخی و اجتماعی حضرت موسی(ع) با درگذشت فرج‌الله سلحشور و ادامه بیماری جمال شورش‌چه، به ابراهیم حاتم‌ی‌کیا رسید. آنچه کارگردان‌های یاد شده را در یک جهت قرارمی‌دهد، تعلقات و باورهای دینی و مذهبی آن‌هاست. دست بر قضا آنچه همه آن‌ها را از یک‌دیگر متمایزمی‌کند، نوع نگاه، باور، اعتقاد و دیدگاه‌های دینی و مذهبی آن‌هاست. به دلیل خاص بودن نگاه مرحوم فرج‌الله سلحشور، با توجه به تعصباتش به دین و مذهب و حضرت موسی(ع)، چنانچه موسای نبی توسط او ساخته می‌شد، به طور قطع با موسای دو سینماگر دیگر تفاوت‌هایی داشت. شورش‌چه چون نگاهی باورمنداما معتدل و حساس و به دین و مذهب دارد، موسای فرآگیرتر می‌ساخت. حاتم‌ی‌کیا با پیشینه و باورداشت‌هایش، شاید یک موسای جهانی زمینی و آسمانی بسازد. بدیهی است اینکه کارگردان‌های مذکور از منظر دانش و تجربه سینمایی و دینی دریک سطح نیستند و موسای حاتم‌ی‌کیا از نظر ساختار هنری و سینمایی می‌تواند قوی‌ترباشد. با این همه، باید به یاد داشت که جهانپان، باورمندان و حتی خدمتگهی‌ها درباره موسی، داستان‌ها نوشته و فیلم‌ها و سریال‌های مختلفی ساخته‌اند که هر کدام با دیگری تفاوت‌های اساسی دارند. ازهمین رو موسای حاتم‌ی‌کیا و ایران هم می‌تواند با بقیه متفاوت باشد. تجربه ساخت فیلم محمد(ص) توسط مجیدمجیدی را که به یاد دارید! درهمین ارتباط چند نکته حائز اهمیت است. گرچه موسای حاتم‌ی‌کیا، شمایلی قرآنی خواهد داشت، ولی از آنجا که حضرت موسی دارای شخصیتی ویژه وباعلامت مختلف است، این نکته مهم خواهد بود که حاتم‌ی‌کیا روی کدام ویژگی‌ها و خصالت‌های او تکیه خواهدکرد؛ ایمانی، روحانی، اجتماعی، سیاسی، مبارزاتی و یا... خارجی‌هاعمدتاً روی جنبه‌های قدرتمنمایی، کشورگشایی و رسیدن موسایبان به سرزمین موعود و تشکیل کشور جدید مانور داده‌اند. اکنون باید دید موسای ابراهیم حاتم‌ی‌کیا، چگونه موسایی خواهد بود؛ سیاسی، جناحی، جهانی، ایرانی، محرمی، عرفانی، مبارزه‌گر و... در همین راستا بسیار مهم است که کارگردان، سرمایه‌گذار و تهیه‌کننده و حامیان مالی ومعنوی موسای پیامبر چه کسانی باشند و با چه اهدافی در این اقدام ملی و دینی مشارکت کنند. در حال باید منتظرماند و دید.

خبر

امروز در شبکه مستند ببینید

روایتی از امید در دل بحران سوریه

چهارمین قسمت از فصل چهارم برنامه تلویزیونی «به اضافه مستند» با بخش و بررسی مستند «نت‌های مسی یک روزیا» به کارگردانی رضافرهمند از شبکه مستند پخش خواهد شد.

مستند «نت‌های مسی یک روزیا» روایتی متفاوت از پشت پرده جنگ در سوریه است و تصویری انسانی همراه با امید به ادامه زندگی در روزهای پس از جنگ را نشان می‌دهد. داستان این فیلم مستند درباره ملوک، پسر۱۰ساله است که با دوستانش سیم‌های مسی خانه‌های ویران شده در جنگ را برای گذران زندگی جمع کرده و می‌فرشند، اما موفق رسیدن به از زویی کودکانکه، امید را در دلشان زنده نگه داشته است. امیدی که به خرابه‌ها و ویرانه‌های پس از جنگ، رنگ شادی می‌بخشد. این مستند به کارگردانی رضافرهمند و تهیه‌کنندگی مرضی شعبانی در جشنواره‌های داخلی و بین‌المللی معتبری از جمله لوکارنو، جایزه بزرگ «هارل» آمریکا، جشنواره مستند آسیایی DMZ (دی ام زد) کره جنوبی، جشنواره مستند زوریخ و... به نمایش درآمده است.

در این قسمت و پس از پخش مستند، میز گفت‌وگوی برنامه با حضور سعید فرجی و علکاس و احمدعبادچیمی؛ مستندساز بحران برگزار شده می‌پردازد. این قسمت از برنامه «به اضافه مستند» امروز ۲۷ آبان ساعت ۲۰ از شبکه مستند پخش خواهد شد و بازپخش آن روزهای چهارشنبه ۲۸ آبان ساعت ۹ صبح و جمعه ۳۰ آبان ساعت ۱۴ است. «به اضافه مستند»، مجموعه برنامه تلویزیونی شبکه مستند است که به پخش مهم‌ترین مستندهای داخلی و خارجی در تلویزیون و بحث کارشناسی درباره موضوع مستند می‌پردازد. این برنامه با اجرای؛ امین قذمی، کارگردانی؛ محسن کریمیان و تهیه‌کنندگی؛ یاسر فریدارس، در ساختاری جدید و آیم‌های مختلف سه‌شنبه‌های هر هفته روی آنتن شبکه مستند می‌رود.

نمایش در قالب برخط و به صورت مجازی

«کوبریک از نگاه کوبریک» در سینماحقیقت

روابط عمومی جشنواره بین‌المللی سینماحقیقت، فیلم مستند «کوبریک از نگاه کوبریک» ساخته گرگوری مانرو که مستندی در سببش استنلی کوبریک، نابغه سینمای جهان است، در بخش پرتره بین‌الملل چهاردهمین جشنواره سینماحقیقت به نمایش گذاشته می‌شود. در بخش‌های مختلف بین‌المللی این دوره سینماحقیقت که غیررابطی و در قالب نمایش‌های برخط (آنلاین) برگزار می‌شود، سعی شده بهترین آثار مستند سینمای جهان به نمایش درآید.

اسپارتاکوس، دکتر استرنج لاول، ۲۰۰۱: آدسه فضایی، پرتقال کوکی، بری لیدنون، غلاف تمام فلزی و چشمان کاملاً بسته، از مشهورترین فیلم‌های استنلی کوبریک است. او با فیلم‌هایش ۱۳ بار نامزد جایزه اسکار بهترین فیلم‌نامه، بهترین کارگردانی و بهترین فیلم شد و یک بار اسکار بهترین جلوه‌های ویژه را بدست آورد. مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی سازمان امور سینمایی کشور، چهاردهمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم مستند ایران سینماحقیقت را به دبیری محمد حمیدی‌مقدم، در آذر ۱۳۹۹ و با توجه به شیوع جهانی بیماری کرونا به صورت مجازی و نمایش برخط (آنلاین) برگزار خواهد کرد.

ا سیما و سینما/ زهره کهندل! برنامه

«امان‌ها» عصرهای شنبه تا چهارشنبه با اجرای منصوره مصطفی‌زاده از شبکه سه سیما روی آنتن تلویزیون می‌رود؛ برنامه‌ای جدید با موضوع سبک زندگی و تربیت فرزند که پخش آن از اوایل آبان ماه آغاز شده است. این برنامه به تهیه‌کنندگی مجتبی حسینی و با اجرای منصوره مصطفی‌زاده روی آنتن می‌رود و در هر قسمت به موضوعاتی مرتبط با دغدغه‌های تربیتی فرزندان در یک دهه اخیر می‌پردازد. موضوعاتی همچون تغییر روابط خانواده و نبود همبازی برای کودکان و نحوه استفاده فرزندان از فناوری‌های روز مثل موبایل و تبلت از جمله مباحث این برنامه است. همچنین مشکلات شیوع کرونا و تأثیر آن بر تحصیل و آموزش مجازی، از دیگر پرونده‌هایی است که در این برنامه باب گفت‌وگو درباره آن‌ها گشوده شده و قرار است به دغدغه‌های تربیتی مادران در دنیای مدرن بپردازد. این برنامه به سردبیری میلاد ناظمی و کارگردانی سعید ابراهیمی پنج روز در هفته ساعت ۱۷:۳۰ روی آنتن شبکه سه می‌رود.

تفاوت این برنامه با سایر برنامه‌های کارشناس‌محور در این حوزه، تجربه‌هایی است که از زبان مادران بیان می‌شود. در هر برنامه سه مادر روبه‌روی منصوره مصطفی‌زاده (مجری برنامه) قرار می‌گیرند و نسبت به موضوع طرح شده در برنامه، تجربه‌ها و دغدغه‌های شخصی خود را بیان می‌کنند و علاوه بر حضور کارشناس از تجربه‌های مادران نیز استفاده می‌شود. منصوره مصطفی‌زاده پیش از این به عنوان کارشناس کتاب کودک در این‌های هفتگی برنامه «کتاب باز» دیده شده است.

سیدمیلاد ناظمی درباره ایده شکل‌گیری این برنامه به خبرنگار ما می‌گوید: سیدمجتبی حسینی (تهیه‌کننده) و خانم منصوره

مصطفی‌زاده (مجری) به همراه بنده از نیمه دوم سال ۹۷ به این فکر کردیم که اگر قرار است برنامه‌ای در حوزه تربیت کودکان بسازیم، چه مسائلی در این‌اتمسفر تولید محتوای تلویزیون خالی است که محتوا و فرمش جدید باشد و با پیشنهاد خانم مصطفی‌زاده به این نتیجه رسیدیم که سراغ مجتبی درباره سبک زندگی به نام «والدگری مدرن» برویم، یعنی خانواده‌ها در سراسر جهان در دهه ۹۰ شمسی یا همان دهه دوم قرن بیست و یکم تغییر سبک داده‌اند؛ ابزارهایی همچون شبکه‌های اجتماعی، بازی‌های موبایلی و پیشرفت‌های تکنولوژی‌ها وارد زندگی بشر شده‌اند است که موجب تغییر فرهنگ خانواده‌های سنتی در همه جای دنیا شده و این تغییر شکل در خانواده‌های ایرانی شدیدتر شده است. مثلاً در گذشته خانواده‌ها در ایران، قایل‌محور بودند یعنی بچه‌های خاله و عمو با هم بازی می‌کردند، ولی والد‌های امروزی که اکثر متولدین دهه ۶۰ و ۷۰هستند، معمولاً یکی، دو فرزند بیشتر ندارند.

بچه‌های امروز هم برخلاف کودکان دیروز که با همسالان خودشان بزرگ می‌شدند اکنون با بزرگ‌ترهایشان همبازی بوده و بزرگ می‌شوند. وی ادامه می‌دهد: در گذشته عمو، خاله، عمه و دایی نسبت تربیتی با بچه‌ها داشتند که می‌توانست روی تربیت آن‌ها اثرگذار باشد، ولی در دهه اخیر چنین چیزی نیست. بخش زیادی از مادرها بسیار حساس هستند که حتی مادربزرگ‌ها هم روی تربیت بچه‌هایشان تأثیر زیادی نداشته باشند.

اهمیت تکثر دیدگاه و تجربه

سردبیر این برنامه توضیح می‌دهد: ما حدود ۶۰-۷۰ موضوع را استخراج کردیم و دیدیم که چقدر حرف نگفته درباره «والدگری مدرن» زیاد است و هنوز برنامه تلویزیونی در این باره

بیان دغدغه‌ها و تجربه‌های مادران امروزی مخاطبان زیادی را با این برنامه شبکه سه همراه کرده است

دوره‌می «مامان‌ها»

یادداشت‌کارگردان

در ستایش معمولی بودن

صدایشان کم‌تر شنیده شده، اما باید حرف‌هایی برای گفتن داشته باشند و در زندگی‌شان مسائلی را حل کرده باشند، اما مسائلی که این مادرها حل کرده‌اند شبیه مسائلی نیست که فرض کنید در برنامه‌ای مثل ما‌عسل مطرح می‌شوند. مسائلی است که فقط به اقتصاد و معیشت خانواده ربط ندارد و بیشتر اخلاقی است. مثلاً عکس فرزندم را در اینستاگرام بگذارم، چه معنای در آینده دارد؟ آثار اعتماد یک والد به موبایل بر فرزندش چیست؟ مسائلی که گاهی اصلاً برای جامعه صورت مسئله به خود نگرفته است. در نقد اهالی رسانه و جامعه گفتیم، اما در نقد خودمان هم باید بگوییم. تعدادی از برنامه‌هایمان اهداف ما را محقق نکردند. مثلاً قسمتی که درباره ویرترین حسرت‌برانگیز اینستاگرام حرف می‌زنیم، در ظاهر داریم این پدیده را نقد می‌کنیم اما «طبیعی جلوه دادن این مشکل» بر نقد پدیده اولویت پیدا می‌کند. گاهی هم مثل برنامه والدین معناد به گوش، نتوانستیم به اندازه کافی انتقادی باشیم و دلیل اصلی‌اش هم آن است که ما همه روند گفت‌وگو را طراحی نمی‌کنیم. گفت‌وگو شبیه یک بازی دوطرفه است که میهمان هم در سرششت آن باید تأثیرگذار باشد، در غیر این صورت آسمش گفت و گو نیست و مجری در عین مدیریت موضوع گفت‌وگو، نگاه از بالا به پایین یا تحکم‌آمیز به میهمان‌ها ندارد، اما برای روشن شدن موضع آدم‌ها از آن‌ها پرسش می‌کند که این آسمش تحکم نیست. گاهی یک میهمان مادر می‌آید و خیلی بهتر از ما از خودش و موضعیش دفاع می‌کند.

پخش برنامه نشان‌دهان مخاطب تشنه شنیدن حرف است، حرفی که از زبان یک آدم معروف درنی‌آید. حرفی که می‌شود گفت مربوط به حوزه اخلاقی آن‌هم اخلاقی جدید است. برنامه «امان‌ها»، محفل حرف‌هایی است که مادرها اغلب در محافل خصوصی‌شان با هم می‌زنند و قطعاً برایشان دغدغه است. «امان‌ها» فرصتی است برای طرح دغدغه‌های مادرانه با حفظ حریم اخلاقی و عرفی جامعه ایرانی، در یک عرصه عمومی.

اینکه عکس‌هایی که در شبکه‌های اجتماعی منتشر می‌کنیم چه ویژگی‌هایی داشته باشند، کارشناسان پاسخ قطعی ندارند، چون نسلی که این اتفاق برایش می‌افتد هنوز به آن سنی نرسیده که با بررسی روند رشدش ببینند که روش‌های مختلف تربیتی در این باره با چه چالش‌هایی همراه است. به همین دلیل بسیاری از قسمت‌های برنامه «امان‌ها» کارشناس به معنای کلاسیک خودش ندارد بلکه تجربیات مختلف مادرها بیان می‌شود.

سردبیر این برنامه خاطرنشان می‌کند: ما همه برنامه می‌گوییم: اکثر پدیده‌ها در بحث «والدگری مدرن» انتخاب کردیم و موضوعاتی همچون گرفتن بچه از پوپک و شیر را کنار گذاشتیم، چون در این‌باره حرف‌های زیادی گفته شده است سوی این‌بار دیگر برنامه پرسش‌ها را سخت کودکان است که به این پرسش‌ها چطور باید پاسخ داده شود.

مادرها درباره تجربیاتشان حرف می‌زنند که این بیان تجربیات مختلف به برنامه تکثر دیدگاه می‌بخشد.

ضمن اینکه در بخش‌هایی که کارشناس داریم

گلابه‌های امیر دژاکام از وضعیت نامناسب هنر نمایش

هزینه یک سریال شبکه نمایش خانگی برابر با بودجه کل تئاتر!

برای این سریال هزینه می‌کند، اما برای اینکه هر سال بتوانیم همین بودجه ناچیز تئاتر را دریافت کنیم مدیر کل هنرهای نمایش ما باید چندین بار به وزارتخانه رفت‌وآمد داشته باشد و پس از این همه رفت‌وآمد باز هم بودجه را به صورتی منطقی و چند ماه یک بار دریافت کند.

دستم‌زد یک جوان تازه‌نفس در سینما

برابر با هنر مند پیشکسوت تئاتر

مدیران تئاتری ما باید با اعضای کمیسیون فرهنگی مجلس وارد گفت‌وگو و تعامل شوند، چون هیچ‌کدام از این اعضا تخصص مرتبط

با فرهنگ و هنر ندارند، از این رو نسبت به نیازهای این عرصه ناآشنا هستند. همچنین تعدادی از هنرمندان آگاه به امور هنر می‌توانند به اعضای کمیسیون برای پیشبرد اهداف تئاتر و نحوه تخصیص بودجه به این عرصه راهسکل ارائه دهند. ولی ادامه داد: چرا باید در تئاتر با شرایط یک بام و دو هوا روبه‌رو باشیم. البته می‌دانیم وضعیت تلویزیون و سینما با تئاتر متفاوت است و حتی یک جوان تازه‌نفس از راه رسیدن در سینما دستمزدی مسلولی و یا چندین برابر هنرمند پیشکسوت تئاتر دریافت می‌کند، اما این مشکلات را تا جایی می‌توان تحمل کرد، چون به نظر می‌رسد این روزها هر کس رفتاری زرد و عامه‌پسندتر دارد، به‌و فضای بیشتری برای فعالیت‌داده می‌شود.وی درباره پهنشانی که برای برون‌رفت از این معضل وجود دارد، بیان کرد: تنها راه‌حل ممکن افروندن داش اعضای کمیسیون فرهنگی مجلس و اشراف پیدا کردن آن‌ها به قدرت تئاتر است. به عنوان نمونه کمیسیون فرهنگی مجلس باید به این مسئله آگاه باشد که تئاتر می‌تواند جلو «بزه را بگیرد همان‌طور که قوه قضائیه و نیروی انتظامی متوجه این نکته شده‌اند و فهمیده‌اند که با بهره‌گیری از هنر می‌توان حجم بزهکاری را کم کرد. تاریخ ثابت کرده ماندگاری با فرهنگ و هنر شکل می‌گیرد، دژاکام در بایسان صحبت‌هایش گفت: در تخصیص بودجه به هنرمندان هم باید عنصر بی‌طرفی را مورد توجه قرار داد. اگر قرار است فقر تقسیم شود باید این اتفاق بین همه به یکسان بیفتد، اما اگر براساس استحقاق این بودجه تقسیم می‌شود باید حق به حق‌دار برسد، در حالی که در این سال‌ها این اتفاق نیفتاده است و در نهایت معتقدم به افراد کاسب‌کاری که به جای ارتقای فرهنگ و هنر تنها به فکر تجارت هستند نیز نباید بودجه‌ای تعلق بگیرد.